

זמני שבת

המרכז לישראלים

Jewish Outreach center

בראשות הרב משה גרשון שטיינמץ (MG) שליט"א

פְּרֶשֶׁת הַשָּׁבִיעִי
וִיקְרָא

הדלקת נרות - 7:11pm
מנחה ליל שבת - 7:05pm
סחריית - 9:00am
מנחה שבת יום - 6:45pm
סקיעה - 7:31pm
מוצאי שבת - 8:14pm

כולל זכרון אברהם

לעילוי נשמת
ר' אברהם בן ר' יצחק ישראל
(בומי) שטיינמץ ז"ל

יש כאן שילוב עדין: מצד אחד - הקב"ה הוא המציאות היחידה, ואין עוד מלבדו. כל הקרבה היא אליו, וכל הכוח ממנו. אך מצד שני - "מכם": האדם נדרש להביא מעצמו. הבחירות שלו, המעשים שלו, המידות שלו - הם שקובעים כיצד תיראה הקרבה. משל למה הדבר דומה? לאדם הרוצה להתקרב למלך. אם יביא מתנה מפוארת אך יעמוד מרוחק בליבו - לא השיג את מטרתו. אך אם יבוא בלב שלם, גם מתנה קטנה נעשית יקרה. כך הקרבן - הערך האמיתי שלו אינו בגודלו, אלא במה שהואדם משקיע מעצמו. בחיי קהילה יש ליסוד זה משמעות עמוקה. לעיתים האדם משתתף, תורם, פועל, אך נשאר מרוחק בליבו. הוא "נמצא" - אך אינו "מקריב מכם". התורה מלמדת אותנו שהעיקר אינו רק ההשתתפות החיצונית, אלא הנתינה הפנימית - הלב, האחריות, הרצון האמיתי להיות חלק מעבודת ה'.

ומאידך, אין האדם יכול להסתפק ברגש בלבד. הקרבן דורש פעולה, מעשה, הבאה בפועל. כי רצון ה' הוא שהלב יתבטא במעשה, והמעשה יחזק את הלב. מוסר השכל: עבודת ה' אמיתית היא כאשר האדם מחבר בין החוץ לפנינים. לא די בעשייה חיצונית, ולא די בכוונה בלבד - אלא יש צורך ב"אדם כי יקריב מכם": להביא את עצמו לתוך המעשה. כאשר אדם פועל כך, מתוך הכרה ש"אין עוד מלבדו", ומתוך אחריות על מעשיו - הוא זוכה לקרבה אמיתית אל ה', והחיים עצמם נעשים עבודת קודש.

שבת שלום

סוד האיוון בין עשייה לאמונה

מפי הרב MG שליט"א

פרשת ויקרא פותחת בלשון מיוחדת: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה'" (ויקרא א', ב'). וכבר עמדו המפרשים על הלשון - היה ראוי לומר "אדם מכם כי יקריב", ומדוע הקדימה התורה "יקריב מכם"?

מבאר האור החיים הקדוש שיש כאן רמז עמוק: אין הקב"ה חפץ רק בקרבן חיצוני, אלא ב"מכם" - מן האדם עצמו. הקרבן האמיתי הוא כאשר האדם מקריב את רצונותיו, את מידותיו, את ליבו - ומתקרב אל ה' באמת (אור החיים הקדוש, ויקרא א', ב'). הבהמה אינה אלא אמצעי חיצוני, אך עיקר העבודה היא פנימית.

רעיון זה מתחדד גם בדברי חז"ל: "רחמנא ליבא בעי" (סנהדרין ק"ו ע"ב) - הקב"ה מבקש את הלב. אין די במעשה בלבד, אלא נדרש חיבור פנימי, כוונה, התעוררות אמיתית. אך יש כאן יסוד נוסף: התורה פותחת בלשון "אדם" - ולא "איש". חז"ל מסבירים שהכוונה לאדם הראשון, שלא הקריב מן הגזל, שהכול היה שלו (ויקרא רבה פרשה ב'). ללמדנו שהקרבה לה' דורשת ניקיון כפיים ויושר. אין האדם יכול להתקרב אל ה' באמצעות דבר שאינו שלו, או באמצעות מעשה שאינו מתוקן. האור החיים הקדוש מוסיף ומבאר, שהמילה "יקריב" רומזת גם על קירבה - כל מטרת הקרבן היא לקרב את האדם אל ה'. וכאשר האדם מבין זאת, הוא אינו רואה את עבודת ה' כעול בלבד, אלא כהזדמנות להתקרב למקור החיים.

לוח מודעות

מזל טוב

קידוש

בקרו

חוגגים את סדר ראשון
של פסח יחד!
פרטים בהמשך העלון.

ברוכים הבאים

בואו לתרום ולקחת חלק מעשי בקירוב
יהודים ותזכו לשכר כבר בעולם הזה!
שמואל 647.201.8292

המרכז לישראלים

כוחים
כולל

8:30-9:15 לימוד
9:15-9:30 ערבית
מסכת בבא מציעא
פרק אלו מציאות

מגיד שיעור
הרב ראובן
שליט"א

חמוד חורה כנסת כולל

להרשמה לפגישות
לרב MG בטלפון 647-5889967

כדי מי
יקריב
\$ 300
לחורש

למה צריך קורבן?

פרשת ויקרא פותחת במילים:

"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד" (ויקרא א':א').

לאחר ספר שמות שבו ראינו את יציאת מצרים, קריעת ים סוף ומתן תורה – התורה מתחילה לפתע לעסוק בנושא שנראה לכאורה רחוק מעולמנו: **הקרבנות.**

רבים שואלים: מה עניינם של הקרבנות? מדוע אדם צריך להביא בהמה או מנחה לבית המקדש?

חז"ל לימדו שהקורבן בא ללמד את האדם עיקרון עמוק בעבודת ה'. כך אמרו:

"אמר הקדוש ברוך הוא: לא הקרבנות אני צריך, אלא שתעשו רצוני" (ויקרא רבה ד', ב').

כלומר, הקורבן איננו צורך של הקדוש ברוך הוא – שהרי הוא אינו חסר דבר. הקורבן נועד עבור האדם עצמו. כאשר אדם מביא קורבן, הוא מבטא בכך את ההכרה שכל מה שיש לו שייך לבורא עולם.

הרמב"ם מסביר שהקרבנות באו גם להרחיק את האדם **מעבודת אלילים** שהייתה נפוצה בעולם הקדום, ולכוון את לב האדם לעבודת ה' האמיתית (רמב"ם, מורה נבוכים חלק ג' פרק ל"ב).

אך מעבר לכך יש כאן מסר עמוק יותר. עצם המילה "קורבן" באה מלשון קרבה. המטרה של הקורבן היא לקרב את האדם אל הקדוש ברוך הוא.

לפעמים אדם מרגיש רחוק – בגלל חטא, בגלל חולשה או בגלל טרדות החיים. התורה מלמדת שיש דרך לחזור ולהתקרב. האדם יכול לעצור, להתבונן במעשיו ולפנות מחדש אל הקדוש ברוך הוא.

הקורבן מלמד את האדם ענווה: להבין שהכול בא מה', ושכל כוחו, הצלחתו וחיייו הם מתנה מבורא עולם.

גם אם היום אין לנו בית מקדש ואין לנו קרבנות בפועל, הרעיון נשאר חי וקיים. האדם יכול "להקריב" את ליבו – להתפלל, לשפר את מעשיו ולחזור אל הדרך של התורה.

וכאשר האדם עושה זאת באמת, הוא מגלה את המשמעות האמיתית של הקורבן: **להתקרב אל הקדוש ברוך הוא.**

שבת שלום.

א.ש.ש

הרב ד"ר עמנואל שוחט שימש פרופסור לפסיכולוגיה ומדעי הדתות ב'המבר-קולג' בטורונטו, כתב ותרגם יותר משלושים ספרים בפילוסופיה ומיסטיקה יהודית וחסידות.

בתקופה בה למד לתואר שני ולדוקטורט, יזם הרבי הוצאה לאור של ספר התניא בתרגום לאנגלית, והציע שהרב שוחט יהיה זה שיתרגם את חלק 'אגרת הקודש' שבספר, אחד החלקים המורכבים לתרגום.

"אין סיכוי שאוכל לעשות זאת", אמר הרב שוחט לרבי. 'אגרת הקודש' עוסקת בנושאים עמוקים בתורת הסוד, והוא מעולם לא למד 'קבלה'. הרב שוחט חשב לעצמו: "גם אם אצליח לפענח ולהבין במה מדובר שם, איך אוכל להסבר זאת באנגלית?"

קיימתי סוג של 'ויכוח' עם הרבי במשך דקות ארוכות - סיפר הרב שוחט - אבל הרבי לא וויתר, הוא ציטט את המאמר התלמודי: "חזקה על 'חבר' שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן" (בהשאלה: ישנה וודאות שאדם המוחזק כמומחה ("חבר") יוציא מתחת ידיו מוצר מושלם ללא ליקויים). "לשם כך - השבתי לרבי - עלי להיות קודם כל 'חבר'".

הרבי חייך ואמר: "העובדה שאני מכנה אותך בתואר 'חבר', עשויה להתפרש באחת משתי פנים: או שאתה כבר 'חבר', או שיש בך הפוטנציאל להפוך לכזה..."

##

המילים הפותחות את פרשת ואת חומש 'ויקרא' הן: "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר".

האות 'א' של המילה "ויקרא", כתובה בספר התורה בגודל קטן יותר מהגודל הרגיל בו נכתבות שאר האותיות, היא נקראת "אל"ף זעירא".

במקביל לאות 'א' קטנה זו, ישנה 'א' הגדולה יותר משאר האותיות: האות 'א' של המילה "אדם", בפסוק "אדם שת אנוש" הפותח את ספר 'דברי הימים', גדולה מהרגיל. היא נקראת "אל"ף רבתי".

'א' גדולה זו מרמזת על גדולתו האישית של אדם הראשון, על היותו יציר כפיו של הקב"ה עצמו, וחכמתו היתה מרובה על חכמת המלאכים. אך הערכה העצמית יתרה של אדם הראשון הביאה אותו ליוהרה וגרמה למפלתו בחטא עץ הדעת.

משה רבינו תיקן את טעותו של אדם. על אף שהיה מודע לגדולתו האישית, לכך שהקב"ה עצמו בחר בו למלא את התפקיד הנעלה ביותר, הוא נותר עניו.

הוא אמר לעצמו: איני יכול להתהדר בכישורים או בהישגים שלי, כיון שהם כולם מתנת הבורא. ייתכן ואדם אחר שהיה זוכה לאותן יכולות - היה משיג הרבה יותר ממני.

האות 'א' של "ויקרא אל משה" קטנה, ומרמזת על ענוותנותו של משה רבינו.

##

אנחנו יורשים רוחניים הן של אדם הראשון והן של משה רבינו. יש לנו מעלות ויכולות מרשימות מאוד.

כאשר אנו נדרשים לפעול, אל לנו לחוש בלתי-ראויים, עלינו להכיר ביכולות ולהיות 'א' של אדם הראשון, להיות "אל"ף רבתי".

יחד עם זאת אל לנו להתנאות או להתייחר בשל מעלותינו, אלא להיות 'א' של משה רבינו, "אל"ף זעירא".

הרבי כותב: "הדרך האמיתי הוא שצריכים לדעת מהות עצמו, בהכרה אמיתית בחסרונות עצמו ובמעלות עצמו".

שבת שלום.

סיפור ושאלה

למי באמת שייכת הישועה?!

לאחר כמה חודשים חזר אותו אדם אל הצדיק. הפעם פניו היו מאירות.

“רבי, אמר בהתרגשות, “הברכה של הרב התקיימה! הדברים התחילו להסתדר.”

אך הצדיק מיד עצר אותו ואמר:

“אל תאמר כך. אל תייחס את הדבר אליי.

תאמר תודה להקדוש ברוך הוא. הוא הזן ומפרנס את העולם כולו.”

הצדיקים האמיתיים אינם רוצים שיחשבו שיש להם כוח מיוחד. **להפך** – כל רצונם הוא

להזכיר לאדם את האמת הפשוטה: **הכול ביד**

הקדוש ברוך הוא.

חז"ל לימדו יסוד גדול בהשגחת ה' על העולם.

הם אמרו:

“אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן

מכריזין עליו מלמעלה” (גמרא חולין ז' ע"ב).

אפילו דבר קטן שקורה לאדם – איננו במקרה, אלא בהשגחתו של הקדוש ברוך הוא.

גם הרמב"ם מלמד יסוד עמוק בעניין

ההשגחה. הוא מסביר שהשגחת ה' על האדם

קשורה למדרגתו הרוחנית ולדבקותו בבוראו.

ככל שהאדם חי יותר על פי התורה ודבק בה

– כך ההשגחה האלוקית מתגלה יותר בחייו

(רמב"ם, מורה נבוכים חלק ג' פרק י"ז–י"ח).

לכן הצדיקים אינם באים להחליף את הקשר

בין האדם לבוראו. תפקידם הוא ללמד את

האדם כיצד לחיות עם אמונה, כיצד לפנות אל

הקדוש ברוך הוא וכיצד להבין שכל הישועה

באה ממנו.

כאשר אדם זוכר זאת, הוא מתחיל לראות את

העולם אחרת. הוא מבין שהפרנסה,

ההצלחה, הבריאות וכל מה שקורה בחייו –

אינם רק תוצאה של כוחו או של בני אדם

סביבו, אלא חלק מהנהגת ה' בעולם.

והאדם מצדו צריך לעשות את שלו: ללכת

בדרך התורה, להרבות במעשים טובים,

ולפנות אל הקדוש ברוך הוא בתפילה

ובאמונה.

זהו המוסר הגדול שאנו לומדים מסיפורי

הצדיקים. הצדיק אינו מרכז הסיפור – אלא

הדרך שהוא מראה לנו. הוא מלמד אותנו כיצד

לחיות עם ההכרה הברורה שכל המציאות

כולה תלויה בבורא עולם.

שאלה למחשבה:

אם האדם יודע שהכול בהשגחת ה' ושאינו עוד

מלבדו – מדוע פעמים רבות הוא פונה תחילה אל

בני אדם ואל אמצעים שונים, ורק לאחר מכן פונה

באמת אל הקדוש ברוך הוא?

מסופר על אחד מגדולי ישראל, שכאשר ישב

בביתו לקבל אנשים שבאו לבקש עצה וברכה,

נכנס אליו פעם אדם שפניו נפולות מאוד.

מצבו הכלכלי היה קשה ביותר. הוא סיפר

בצער גדול שכבר זמן רב הוא מחפש פרנסה

ואינו מצליח. החובות הולכים וגדלים, הדאגה

בבית גוברת מיום ליום, והוא אינו יודע כיצד

יוכל להחזיק את משפחתו.

האיש אמר לצדיק בקול שבור:

“רבי, אני יודע שהרבה אנשים באים אליך

ונושעים. תן לי ברכה כדי שאצא מהמצב

הזה.”

הצדיק הביט בו ברוגע ושאל אותו שאלה

מפתיעה:

“מדוע אתה בא אליי?”

האיש לא הבין את השאלה.

“באתי לבקש ברכה... הרי אתה צדיק.”

ענה לו הצדיק בעדינות:

“אם אתה חושב שאני זה שמושיע – **טעית.**

אני אדם כמוך. הישועה באה **רק מהקדוש**

ברוך הוא.”

האיש שתק. הדברים לא היו מה שציפה

לשמוע.

הצדיק המשיך ואמר:

“דע לך, לפעמים אדם מחפש ישועה אצל בני

אדם ושוכח למי באמת צריך לפנות. אנחנו בני

אדם יכולים רק לעזור מעט, **לתת עצה או**

חיזוק. אבל מי שמנהיג את העולם ומסדר את

הפרנסה – הוא הקדוש ברוך הוא.”

לאחר מכן אמר לו:

“לך לביתך, פתח ספר תהילים, ושפוך את

לבך לפני הקדוש ברוך הוא. תבקש ממנו

באמת. כאשר אדם פונה אליו מעומק הלב –

הוא שומע.”

האיש עשה כדברי הצדיק. באותו ערב ישב

בביתו ואמר פרקי תהילים מתוך לב נשבר.

בפעם הראשונה מזה זמן רב הוא הרגיש

שהוא באמת פונה אל הקדוש ברוך הוא ומוסר

את דאגותיו בידיו.

עבר זמן מה, ולפתע החלו להיפתח לפניו

דרכים שלא העלה בדעתו קודם לכן. אדם

שהכיר בעבר הציע לו עבודה חדשה, ומשם

הדברים החלו להתגלגל לטובה. הפרנסה

התחילה להסתדר בהדרגה, והמצב בבית

נרגע.

מפגש ספיד דייטינג לישראלים ודוברי עברית

למצוא את החצי השני באווירה קסומה

חברים חדשית. פנים חדשות. מקומות חדשים.

Date: 23 March

Time: 20:00 | Location: KAPARA

Price: \$36 For All Ages

**המרכז
לישראלים**
Jewish Outreach Center

+1-236-8859805 info@israelicenter.org

סיפורי צדיקים

השליח והמקור

כשהצדיק מזכיר לנו מי באמת מנהיג את העולם.

סיפר אחד מגדולי תלמידי החכמים בדורות האחרונים, שכאשר היה צעיר הלך פעם לשמוע דברי תורה מאחד מצדיקי הדור. לאחר השיעור ניגש אליו אדם שבור לב וסיפר על מצבו הקשה: פרנסתו הייתה בדוחק גדול, החובות הלכו וגדלו, והוא לא ידע כיצד יוכל להחזיק את ביתו.

האיש ביקש מהצדיק ברכה וישועה. הצדיק הביט בו בחמלה ואמר לו דברים מפתיעים:

“דע לך, אינני יכול להושיע אותך. אני אדם ככל אדם. אבל יש מי שמנהיג את העולם והוא יכול לעזור לך באמת.”

האיש הופתע. הרי לשם כך הגיע – לבקש מהצדיק ישועה. אמר לו הצדיק:

“לך לביתך, התפלל אל הקדוש ברוך הוא מעומק הלב, ובטח בו. אנחנו בני אדם רק שליחים. הישועה באה רק ממנו.”

דברים אלו אינם רק הנהגה של צדיקים, אלא יסוד גדול בתורתנו. כבר אמרו חז"ל: “הכל ביד שמים חוץ מיראת שמים” (גמרא ברכות ל"ג ע"ב). כלומר, הנהגת העולם והמאורעות שבו נמצאים ביד הקדוש ברוך הוא, אך לאדם ניתנה הבחירה כיצד לחיות – אם ללכת בדרך התורה ואם חלילה להתרחק ממנה.

ולכן האדם צריך לעשות את שלו: לעבוד את ה', להתפלל אליו ולבטוח בו. וכאשר האדם פונה אל הקדוש ברוך הוא באמת – הוא מכיר שממנו בלבד באה הישועה.

רעיון זה מתבאר גם בדברי הרמב"ם, שמסביר שההשגחה האלוקית איננה דבר מקרי, אלא היא קשורה למדרגתו של האדם ולדבקותו בה'.

ככל שהאדם חי יותר על פי התורה ודבק בבוראו – כך ההשגחה האלוקית מתגלה יותר בחייו (רמב"ם, מורה נבוכים חלק ג' פרק י"ז – י"ח).

לאחר כמה חודשים חזר אותו אדם אל הצדיק וסיפר בהתרגשות כי מצבו השתנה. נפתחה לפניו אפשרות לפרנסה שלא העלה בדעתו קודם לכן, והדברים החלו להסתדר.

האיש ביקש להודות לצדיק על הברכה שקיבל. אך הצדיק חייך ואמר לו: “אל תאמר תודה לי. תודה להקדוש ברוך הוא. הוא זן ומפרנס את העולם כולו. אני רק הזכרתי לך למי צריך לפנות.”

יסוד גדול אנו לומדים מכך. פעמים רבות בני אדם נוטים לייחס כוח לאנשים – לצדיקים, לחכמים או לבעלי השפעה. אך דרכם של הצדיקים האמיתיים היא בדיוק להפך: להפנות את האדם אל הקדוש ברוך הוא ולהזכיר לו שכל המציאות תלויה רק בו.

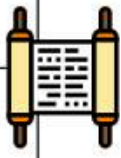
הצדיק איננו מקור הכוח. תפקידו הוא להיות מורה דרך – ללמד את האדם כיצד לחיות באמונה וכיצד לפנות אל הקדוש ברוך הוא.

וכאשר האדם חי כך – מכיר שהכול ביד ה', אך גם יודע שמעשיו חשובים ושעליו ללכת בדרך התורה – הוא מגלה בחייו את ההשגחה האלוקית.

זהו מוסר ההשכל הגדול מסיפורי הצדיקים: לא להעריץ בני אדם, אלא ללמוד מהם כיצד לעבוד את ה' באמת.

וכאשר האדם זוכר זאת, הוא חי בתחושה ברורה ופשוטה:

אין עוד מלבדו, והכול ביד הקדוש ברוך הוא.

חיזוק לבית כנסת ולתפילה	
בית הכנסת הוא מקום שכינה. נשמור על קדושתו ועל כבוד התפילה.	

דרך המידות - מפרקי אבות

**“בן זומא אומר: איזהו חכם? הלומד מכל אדם, שנאמר: ‘מכל מלמדי השכלתי’”
(פרקי אבות ד:א’)**

בן זומא מלמד אותנו הגדרה מפתיעה לחכמה. בדרך כלל אנו חושבים שאדם חכם הוא מי שיודע הרבה, מי שלמד שנים רבות או מי שיש לו ידע רחב. אך בן זומא מגדיר זאת אחרת: החכם האמיתי הוא מי שמוכן ללמוד מכל אדם מדוע דווקא זו מידת החכמה?

מפני שכדי ללמוד מכל אדם, צריך קודם כל מידה חשובה מאוד – ענווה. אדם שמרגיש שהוא כבר יודע הכול, או שהוא מעל אחרים, יתקשה ללמוד ממי שנראה לו קטן ממנו. אך אדם שמבין שהחכמה אינה שלו באמת, אלא מתנה שהקדוש ברוך הוא נותן לאדם, יודע שכל אדם יכול ללמד אותו משהו חדש.

לכן החכם האמיתי אינו מחפש רק אנשים גדולים ללמוד מהם. הוא יודע שגם מאדם פשוט אפשר ללמוד מידה טובה, תובנה לחיים או דרך הסתכלות אחרת.

הפסוק שמביא בן זומא מדגיש זאת: “מכל מלמדי השכלתי” (תהילים קי”ט:צ”ט). דוד המלך מלמד אותנו שאדם יכול ללמוד מכל מי שנמצא סביבו, אם רק יש לו לב פתוח לשמוע.

כאשר אדם חי כך, הוא כל הזמן גדל. כל מפגש עם אדם אחר הופך להזדמנות ללמוד. לפעמים אדם לומד חכמה מאדם גדול ממנו בתורה, ולפעמים דווקא מאדם פשוט שמלמד אותו סבלנות, יושר או אמונה.

לעומת זאת, אדם שסגור בתוך עצמו וחושב שאין לו מה ללמוד מאחרים – נשאר במקום. החכמה האמיתית מתחילה כאשר האדם מבין שיש לו תמיד מה ללמוד.

מוסר השכל:

אם נרצה להיות באמת חכמים, עלינו להרגיל את עצמנו להקשיב לאחרים וללמוד מכל אדם. לעיתים דווקא האדם הפשוט שאנו פוגשים בדרך יכול ללמד אותנו שיעור גדול בחיים.

הנכם מוזמנים לשיעור מיוחד בנושא

טוהרת המשפחה

מפי הרב משה רוזנבאום
לואמה גדול בתחום

יום שני | 9:00

שיעור השווה לכל נפש !!
Promenade village 7700 Bathurst unit 1

השיעור לעילי נשמרת פינתם בן ניסן ודורי ניסנוב

הלכות שבת

שו"ת בהלכות שבת

שאלה:

נניח שאתה נכנסת לחדר בשבת ושכחת שהמנורה דולקת או כבויה, ובלחיצת כפתור הדלקת את האור בשוגג – מבלי שהתכוונת לכך. האם נחשב לחילול שבת?

תשובה:

לפי ההלכה, פעולה בשבת שנעשתה בשוגג (בלי כוונה) אינה חטא. אם מדובר במלאכה מן המלאכות האסורות (כמו הדלקה או כיבוי), עדיין אין עונש על השוגג – אך יש להיזהר להימנע מכך בעתיד.
(תלמוד בבלי, מסכת שבת כ ע"ב)

קצת מהפעילות בארגון:

המרכז לישראלים
Jewish Outreach center

PESACH FIRST NIGHT SEDER & DINNER

Experience the Full Tradition & Joy of Passover

FULL PESACH SEDER WITH FULL DINNER

Seder Plate (with all elements)

THE ISRAELI CENTER BY RABBI MG

PRICE PER PERSON:

- ADULTS (13 & UP) \$60
- KIDS (12 TILL 4) \$30
- KIDS (3 & UNDER) FREE

RESERVE YOUR SPOT TODAY!

Info@israelicenter.org

236-885-9805

YBS EVENTS
"Something Different" by Yiddish

חסדי אברהם

שיעור לנשים

כל יום שלישי עם הרב MG

PROMENADE VILLAGE 7700 BATHURST UNIT 1